

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaken nrs. 08/27836, 08/27837 en 08/27838 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, en de
voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats, van
19 augustus 2008 in de gedingen tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 27 juli 2008 is ten aanzien van _____ een vrijheidsontnemende maatregel, als bedoeld in artikel 6, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000), toegepast, die nadien is voortgezet. Dit besluit is aangehecht.

Bij besluit van 1 augustus 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van _____ zich ook noemende (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 augustus 2008, verzonden op 20 augustus 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het door de vreemdeling tegen de vrijheidsontnemende maatregel ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om toekenning van schadevergoeding afgewezen en heeft de voorzieningenrechter van die rechtbank en nevenzittingsplaats, voor zover thans van belang, het door de vreemdeling tegen de afwijzing van de aanvraag ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 25 augustus 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vw 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.L.M. van Loo, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
lid van de enkelvoudige kamer

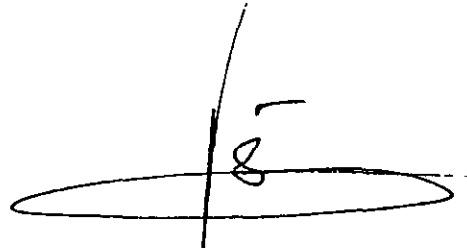
w.g. Van Loo
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 september 2008

418.

Verzonden: 29 september 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Model M19 Beschikking tot aanwijzing van een ruimte of plaats ingevolge art. 6 lid 1 of lid 1 en 2 van de Vreemdelingenwet

V-nummer :
Kmar-incidentnr. : 596962

Piketadvocaat : Tel:

Ondergetekende, Michiel Roland van der Holst, Wachtmeester

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking en dienstdoend als Hoofd van de Doorlaatpost.,

Overwegende dat, aan

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geslacht : Mannelijk
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : Turkije
Nationaliteit : Turkse
Burgerlijke staat : ongehuwd
Tezamen met zijn geen kinderen jonger dan 16 jaar

IND lokatie:	Aan Schiphol		
Dossiernr:			
ULAD ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangstdatum:	27 JUL 2008		
Registratie in naam:	JW		
INDIS datum:	27-7-2008		
Invoer naam mdw:			
Invoer datum:			

De toegang tot Nederland is geweigerd op grond van:

- (X)artikel 13 juncto artikel 5 van de Verordening (EG) Nr. 562/2006 van 15 maart 2006 tot vaststelling van een communautaire code betreffende de overschrijding van de grenzen door personen (voor onderdanen van derde landen)
- ()artikel 3, lid 1 onder d van de Vreemdelingenwet juncto artikel 8.8 of 8.5 van het Vreemdelingenbesluit (voor personen die vallen onder het Gemeenschapsrecht inzake vrij verkeer of onderdanen van België en Luxemburg)
(eventueel hieronder overige gegevens vermelden)

wordt aan betrokkene(n) op grond van art. 6 lid 1 en lid 2 van de Vreemdelingenwet de verplichting opgelegd zich op te houden in :

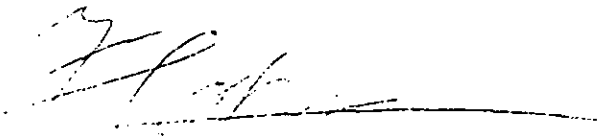
Aanmeldcentrum Schiphol

Deze beschikking is door mij onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.
Nadat ik aan betrokkene de strekking en inhoud van deze aanwijzing medegedeeld had,

- ()in de Nederlandse taal, welke door betrokkene in voldoende mate beheerst wordt;
()in de taal, welke door mij verbalisant en de vreemdeling in voldoende mate beheerst wordt;
(X)d.m.v. de tolk in de turks taal van het tolkencentrum telefonisch, verklaarde hij/zij deze beschikking te begrijpen.

Schiphol, 27-07-2008

ambtenaar der Koninklijke Marechaussee, belast met de grensbewaking en dienstdoend als Hoofd van de Doorlaatpost.. Michiel Roland van der Holst. Wachtmeester

(handtekening)

Noot 1 Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal intakebureau vreemdelingenzaken, Dreef 30, 2012 HS Haarlem.

Noot 2 Na indiening van een eerste beroep (of eerste kennisgeving van de IND) zult u - indien de maatregel niet voor die tijd opgeheven is - (uiterlijk) op de 35e dag na aanvang van de vrijheidsontneming door een rechtbank gehoord worden. De oproep om op de zitting te verschijnen ontvangt u op het moment dat u naar de rechtbank vervoerd zal worden.

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 08 / 27837 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 27836 (beroep)
AWB 08 / 27838 (vrijheidsontneming)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 19 augustus 2008

in de zaak van:

geboren op _____ van Turkse nationaliteit, verblijvende in
het Detentiecentrum Schiphol-Oost,
verzoeker,
gemachtigde, tevens raadsman: mr. R.J. Hammerslag, advocaat te Amsterdam,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. M. van Andel, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Verzoeker heeft op 27 juli 2008 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 1 augustus 2008 afgewezen. Verzoeker heeft tegen het besluit op 2 augustus 2008 beroep ingesteld.
- 1.2 Verzoeker heeft op 2 augustus 2008 gevraagd een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten voordat de rechtbank op het beroep heeft beslist.
- 1.3 De ambtenaar belast met de grensbewaking heeft op 27 juli 2008 aan verzoeker op grond van artikel 13 juncto 5 Verordening (EG) nr. 562/2006 de toegang tot Nederland geweigerd en bij besluit van diezelfde datum aan hem op grond van artikel 6, eerste en tweede lid, Vreemdelingenwet 2000 (Vw) een vrijheidsontnemende maatregel opgelegd. Verweerder heeft bij het besluit op de asielaanvraag de vrijheidsontnemende maatregel voortgezet. Verzoeker heeft op 2 augustus 2008 beroep ingesteld tegen de oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel en verzocht om schadevergoeding toe te kennen. Bij besluit van 3 augustus 2007 is opnieuw een vrijheidsontnemende

zaaknummer: AWB 08 / 27837 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 27836 (beroep)
 AWB 08 / 27838 (vrijheidsontneming)

2

maatregel op grond van artikel 6, eerste en tweede lid. Vw aan verzoeker opgelegd, waarbij een andere locatie aan verzoeker is toegewezen.

- 1.4 De openbare behandeling van de geschillen heeft plaatsgevonden op 12 augustus 2008. Verzoeker is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

Het verzoek om een voorlopige voorziening

- 2.1 Indien tegen een besluit beroep is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.
- 2.2 Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.
- 2.3 In de hoofdzaak toetst de voorzieningenrechter het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.4 De aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd is afgewezen in het kader van de zogenoemde aanmeldcentrumprocedure (ac-procedure). Een aanvraag kan in dat kader worden afgewezen, indien dit zonder schending van eisen van zorgvuldigheid binnen 48 proces-uren kan geschieden.
- 2.5 Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn aanvraag het volgende aangevoerd. Verzoeker is Koerd, geboren in provincie Turkije. In 1996 is hij met politieke activiteiten begonnen voor de Koerdische partij. Verzoeker was actief voor de afdeling jeugd. Hij woonde vergaderingen bij, deelde folders uit, verkocht kranten en tijdschriften en zamelde geld in voor diegenen die vast zaten. In 1997 is verzoeker mishandeld. Zijn gebit is stukgeslagen en een vinger is gebroken. Verzoeker is opgepakt, 10 dagen vastgehouden en gemarteld. Met hulp van familie en een advocaat is verzoeker vrijgelaten. In 1998 is verzoeker herhaaldelijk opgepakt en weer vrijgelaten dankzij inspanningen van advocaten van de partij. In 1999 heeft verzoeker de partij enkel financieel ondersteund. In 2001 na zijn diensttijd werd verzoeker weer actief voor de partij. Als assistent van de jeugdafdeling regelde hij onder meer vergaderingen en cursussen. Verzoeker is bij invallen regelmatig gearresteerd en bestempeld als terrorist. In 2002 is verzoeker met messen verwond. Hierna is verzoeker vaak opgepakt. In 2003 is verzoeker door zijn advocaat gewaarschuwd dat hij moest vrczen voor een gevangenisstraf van 3 of 4 jaren. Verzoeker is daarna niet meer actief geweest voor de partij. In 2004 is verzoeker getrouwd en gestopt met zijn politieke activiteiten vanwege zijn gezin. In samenspraak met zijn familie besloot verzoeker naar Frankrijk te vertrekken. In juli 2006 keerde verzoeker terug naar Turkije. Verzoeker is dat jaar twee maal opgepakt en 10 dagen vastgehouden. In 2007 heeft verzoeker de nlfuskaart van zijn broer eigen gemaakt en

zaaknummer: AWB 08 / 27837 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 27836 (beroep)
 AWB 08 / 27838 (vrijheidsontneming)

3

is met de activiteiten van de partij doorgedaan. Na 2007 heeft verzoeker zich definitief teruggetrokken uit de partij.

- 2.6 Verweerder heeft de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel afgewezen, omdat hij het asielrelaas van verzoeker ongeloofwaardig acht. Bij die beoordeling heeft verweerder betrokken dat verzoeker een originele nifuskaart op naam van [redacted] heeft overgelegd, dat hij eerst in het nader gehoor heeft verklaard [redacted] te zijn, maar dat hij die stelling niet met originele documenten heeft onderhouden. Daarbij heeft verzoeker tegenstrijdig verklaard over zijn originele paspoort. Voorts heeft verweerder bij die beoordeling betrokken zijn standpunt dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert. Verzoeker heeft in het eerste gehoor verklaard dat hij nimmer in Europa asiel heeft aangevraagd. Eerst nadat verzoeker middels vingerafdrukken is voorgehouden dat hij in 2005 in Frankrijk een asielaanvraag heeft ingediend, heeft hij zulks erkend. Dat verzoeker heeft verklaard dat zijn advocaat in Turkije heeft aangegeven dat hij kan terugkeren doet afbreuk aan het urgente karakter van de aanvraag. Op vrijwel alle vragen over de HADEP en DEHAP heeft verzoeker een onjuist of geen antwoord gegeven. Uit het gehoor is niet gebleken dat verzoeker zodanig in de war is geraakt dat hij niet meer adequaat en weloverwogen heeft kunnen antwoorden.
- 2.7 Verzoeker heeft hiertegen, samengevat, het volgende aangevoerd. Artikel 31, eerste lid en tweede lid, onder f, Vw is verzoeker ten onrechte tegengeworpen. Bij de totstandkoming van het bestreden besluit heeft verweerder gehandeld in strijd met artikel 3:2 Awb. Weliswaar is verzoeker ingereisd op de identiteitskaart van zijn oudere broer [redacted] maar hij heeft kopieën overgelegd van zijn eigen identiteitskaart, die van zijn echtgenote en het familieboekje waaruit blijkt dat verzoeker [redacted] is. Het was de bedoeling van verzoeker terug te keren naar Frankrijk. De identiteit van verzoeker is derhalve aannemelijk gemaakt en de reisroute is, mede gelet op de gelegde claim, duidelijk. Mocht verweerder deze conclusie niet delen, dan is sprake geweest van onvoldoende onderzoek. Van verweerder mag worden verwacht om de Franse autoriteiten om opheldering te vragen. Verzoeker verwijst in dit verband onder meer naar artikel 4 en 5 van de Richtlijn 2004/83/EG van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (de Definitierichtlijn). Verzoeker heeft zich als politiek actieve Koerd proberen te onttrekken aan vervolging van de Turkse autoriteiten. Het is bekend dat de Turkse overheid separatistische partijen verbiedt en hun aanhangers vervolgt waarbij de situatie voor de Koerden is verhard. Verzoeker verwijst naar het meest recente ambtsbericht. De theoretisch niet zo goed geschoolde verzoeker is in de war geraakt van de manier van ondervragen. Gedwongen terugkeer zal een inbreuk op artikel 3 EVRM betekenen. Ten slotte doet verzoeker beroep op artikel 15c van de Definitierichtlijn. Er is immers sprake van een gewapend conflict tussen de Turkse overheid en een georganiseerde oppositie, waarbij met regelmaat schermutselingen plaatsvinden.
- 2.8 De voorzieningenrechter overweegt als volgt.
- 2.9 Ingevolge artikel 83, eerste lid, Vw houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het besreden

zaaknummer: AWB 08 / 27837 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 27836 (beroep)
 AWB 08 / 27838 (vrijheidsontneming)

4

besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoclaatbaar wordt vertraagd.

- 2.10 Onder nieuwe feiten en omstandigheden als bedoeld in artikel 83 Vw moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het bestreden besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd, en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het besluit konden worden overgelegd.
- 2.11 Verzoeker heeft ter zitting verzocht een recent ontvangen nūfuskaart in het geding te brengen, waaruit de thans gestelde identiteit van verzoeker zou moeten blijken. Verzoeker heeft zich daarbij beroepen op artikel 83 Vw.
- 2.12 Nu de door verzoeker overgelegde nūfuskaart strekt ter onderbouwing van zijn eerder ingenomen standpunt dat zijn naam is, zal de rechtbank dit stuk ingevolge artikel 83 Vw bij de beoordeling van het beroep betrekken.
- 2.13 Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Bij de beoordeling worden de in artikel 31, tweede lid, Vw bedoelde omstandigheden betrokken.
- 2.14 Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder f, Vw wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel mede betrokken dat de vreemdeling ter staving van zijn aanvraag geen reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden kan overleggen die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, tenzij de vreemdeling aannemelijk kan maken dat het ontbreken van deze bescheiden niet aan hem is toe te rekenen.
- 2.15 Verweerder heeft in C14/3.1 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) beleidsregels neergelegd over zijn beoordeling van de geloofwaardigheid van verklaringen van asielzoekers. In C14/3.3 Vc heeft verweerder het volgende toetsingskader opgenomen:
- Voor de toetsing van de geloofwaardigheid van het relaas is van belang of afbreuk wordt gedaan aan die geloofwaardigheid doordat sprake is van een van de omstandigheden als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw. Indien zulks niet aan de orde is, wordt het relaas in beginsel geloofwaardig bevonden indien de vreemdeling op alle vragen zo volledig mogelijk heeft geantwoord en het relaas innerlijk consistent en niet onaannemelijk is en strookt met wat over de algemene situatie in het land van herkomst bekend is. Indien wel sprake is van een omstandigheid als genoemd in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder a tot en met f, Vw mogen in het relaas ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Kortom, van het relaas moet dan een positieve overtuigingskracht uitgaan.*
- 2.16 In het licht van het voormelde toetsingskader dient allereerst te worden beoordeeld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat verzoeker de door hem gestelde identiteit niet aannemelijk heeft gemaakt. Verzoeker heeft bij aankomst in Nederland aangegeven te heten en niet in het bezit te zijn

zaaknummer: AWB 08 / 27837 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 27836 (beroep)
 AWB 08 / 27838 (vrijheidsontneming)

5

van een identiteitskaart. Bij fouillering is echter gebleken dat hij wel in het bezit was van een originele nufuskaart op naam van welke naam verzoeker ook tijdens het eerste gehoor heeft opgegeven als de zijne. In de correcties en aanvullingen op het eerste gehoor heeft verzoeker vervolgens aangegeven te heten. Ter onderbouwing van deze stelling heeft verzoeker de in 2.11 bedoelde nufuskaart op naam van overgelegd. Verweerder heeft zich naar het oordeel van de rechtbank echter terecht op het standpunt gesteld dat op basis van dit stuk niet kan worden vastgesteld dat verzoeker is. Verzoeker heeft immers eerder in de procedure een authentiek bevonden nufuskaart op naam van overgelegd, met daarop zijn foto. Zelfs indien de ter zitting overgelegde nufuskaart op naam van echt zou worden bevonden, kan derhalve niet zonder meer worden geconcludeerd dat verzoeker is. Verzoeker heeft ter zitting ook niet concreet kunnen aangeven op welke wijze hij zijn gestelde identiteit nader zou kunnen staven. De stelling van verzoeker dat verweerder gehouden is bij de Franse autoriteiten navraag te doen naar de door verzoeker in Frankrijk opgegeven personalia, faalt. Waar verzoeker zich in het kader van de onderhavige procedure van verschillende identiteiten heeft bediend, kan van verweerder in redelijkheid niet worden verwacht dat zij er zonder meer van uit gaat dat de in Frankrijk opgegeven personalia juist zijn. Verweerder stelt zich naar het oordeel van de rechtbank dan ook terecht op het standpunt dat het enkele overleggen van een nufuskaart op naam van geen afbreuk kan doen aan het besluit.

- 2.17 Tevens heeft verzoeker tijdens het eerste gehoor verklaard zijn paspoort te hebben afgegeven aan de reisagent. Bij het nader gehoor heeft verzoeker aangegeven te zullen informeren of zijn paspoort nog thuis ligt. Deze stellingen zijn tegenstrijdig. Verzoeker heeft in redelijkheid kunnen overwegen dat dit afbreuk doet aan de algehele geloofwaardigheid van de stellingen van verzoeker omtrent zijn paspoort.
- 2.18 Gelet op het voorgaande heeft verweerder artikel 31, tweede lid onder f, Vw aan verzoeker kunnen tegenwerpen. Vervolgens dient te worden beoordeeld of verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat het asielrelaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert.
- 2.19 Uit het nader gehoor blijkt dat verzoeker op vragen over de HADEP en DEHAP niet of incorrect heeft geantwoord. Het betreffen onder meer vragen over de leider van de HADEP, de datum van ontbinding van die partij, het aantal jeugdafdelingen, het symbool van de DEHAP, de naam van het hoofd van de jeugdafdeling van de DEHAP, en de lidmaatschapkaart van de HADEP. Dit zijn vragen, waarvan in redelijkheid mag worden verwacht dat iemand die stelt actief lid te zijn (geweest) van de partij, een correct antwoord op kan geven. Uit het verslag van het nader gehoor blijkt, anders dan verzoeker stelt, niet dat het gehoor op onzorgvuldige wijze verliep, noch dat verzoeker in de war was. Verweerder heeft dan ook in redelijkheid aan verzoeker kunnen tegenwerpen dat hij betreffende vragen niet (volledig) correct heeft kunnen beantwoorden.
- 2.20 Dat verzoeker in het eerste gehoor heeft verklaard dat hij nimmer in Europa asiel heeft aangevraagd, maar zulks heeft erkend nadat hem vingerafdrukken zijn voorgehouden en dat verzoeker heeft verklaard tijdens de asielprocedure te zijn teruggekeerd naar Turkije, omdat hij geen werk en verblijfplaats had, doet tevens afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers relaas. Op grond hiervan is de voorzieningenrechter

zaaknummer: AWB 08 / 27837 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 27836 (beroep)
AWB 08 / 27838 (vrijheidsontneming)

6

van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat het relaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert.

- 2.21 Verweerder heeft zich gelet op het voorgaande in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat verzoekers asielaas niet aannemelijk dan wel ongeloofwaardig is, zodat hij niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning uit hoofde van artikel 29 Vw.
- 2.22 Ten aanzien van het beroep van verzoeker op artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn, geldt het volgende. Verweerder heeft ter zitting aangegeven geen standpunt in te nemen of sprake is van een gewapend binnenlands conflict in Turkije. Voorts heeft verzoeker zijn beroep op de Definitierichtlijn niet aannemelijk gemaakt. Verweerder heeft daarbij verwezen naar een uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling) van 28 maart 2008 (LJN BD 0604).
- 2.23 Ingevolge artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn is één van de voorwaarden om in aanmerking te komen voor subsidiaire bescherming, het bestaan van ernstige schade, zijnde ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.
- 2.24 In de uitspraak van 20 juli 2007 (JV 2007, 442) heeft de Afdeling overwogen dat op grond van bepalingen van internationaal humanitair recht geconcludeerd moet worden dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict indien een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Deze operaties dienen dan aanhoudend en samenhangend van aard te zijn, wil sprake zijn van een gewapend conflict. Ongeregeldheden en spanningen, zoals rellen, leiden niet tot de conclusie dat sprake is van een zodanig conflict.
- 2.25 Verzoeker stelt dat het een feit van algemene bekendheid is dat in Turkije sprake is van een binnenlands gewapend conflict tussen de Turkse staat en de PKK. Er is sprake van een georganiseerde oppositie die regelmatig gecoördineerde acties uitvoert. Voorts geeft het meest recente ambtsbericht blijk van spanningen tussen Koerden en Turken. Hij wijst er daarnaast op dat er sprake is van dreiging vanuit Noord-Irak in verband met oliebelangen.
- 2.26 Verweerder heeft ter zitting aanvankelijk verklaard geen standpunt in te nemen ten aanzien van de vraag of er sprake is van een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn. Verweerder heeft zich ter zitting evenwel beroepen op een uitspraak van deze rechtbank, zittingsplaats Amsterdam van 28 maart 2008 (LJN: BD0604), waarin de rechtbank tot het oordeel kwam dat geen sprake was van een gewapend conflict (in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn) in Turkije. Inhoudelijk komt het standpunt van verweerder derhalve neer op een betwisting van de stelling dat sprake is van een binnenlands gewapend conflict in Turkije.
- 2.27 Naar het oordeel van de rechtbank is verzoeker er tegenover deze betwisting niet in geslaagd de juistheid van zijn stelling dat in Turkije sprake is van een binnenlands

zaaknummer: AWB 08 / 27837 (voorlopige voorziening)
 AWB 08 / 27836 (beroep)
 AWB 08 / 27838 (vrijheidsontneming)

7

gewapend conflict in de zin van artikel 15, aanhef en onder c, Definitierichtlijn, aan te tonen. Uit het meest recente ambtsbericht over Turkije van april 2008 en uit de algemeen bekende nieuwsfeiten volgt, onder meer, dat er sprake is van spanningen tussen de Turkse autoriteiten en de Koerdische bevolkingsgroep. Op 28 november 2007 is de Turkse krijgsmacht door premier Erdogan geautoriseerd grensoverschrijdende operaties in Noord-Irak te initiëren. Op 1 december 2007 heeft de Turkse krijgsmacht aangegeven een eerste operatie in dat verband te hebben uitgevoerd. Daarop hebben in december 2007 en februari 2008 luchtaanvallen op Noord-Irak plaatsgevonden. Eind februari 2008 was er een beperkt grondoffensief van Turkse strijdkrachten tegen PKK-bases, voorafgegaan en ondersteund door luchtaanvallen. Na ruim een week werd deze militaire operatie beëindigd. Ook in juli hebben luchtaanvallen op Koerdische rebellen in Irak plaatsgevonden. In Turkije hebben ook in 2008 bomaanslagen plaatsgehad die zijn toegeschreven aan de PKK.

- 2.28 Deze nieuwsfeiten zijn onvoldoende om tot de conclusie te komen dat sprake is van een georganiseerde gewapende groep met een verantwoordelijk bevel die in staat is op het grondgebied van een land of een gedeelte daarvan militaire operaties uit te voeren jegens de strijdkrachten van de autoriteiten van dat land. Niet gebleken is dat de acties van de Koerdische zijde voldoende aanhoudend en samenhangend van aard zijn, om deze conclusie te rechtvaardigen. Het betoog van verzoeker dat in Turkije sprake is van een binnenlands gewapend conflict, faalt dan ook.
- 2.29 De voorzieningenrechter zal het beroep, gelet op het voorgaande, ongegrond verklaren.
- 2.30 Nu in de hoofdzaak wordt beslist, zal de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening afwijzen.
- 2.31 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

Het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel

- 2.32 Indien de rechtbank bij het beroep van oordeel is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is, verklaart zij ingevolge artikel 94, vierde lid, Vw, het beroep gegrond. Indien de rechtbank de opheffing van een maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, kan zij ingevolge artikel 106, eerste lid, Vw aan de vreemdeling een vergoeding ten laste van de Staat toekennen.
- 2.33 Ingevolge artikel 6, eerste en tweede lid, Vw kan de vreemdeling aan wie toegang tot Nederland is geweigerd worden verplicht zich op te houden in een door de ambtenaar belast met de grensbewaking aangewezen ruimte of plaats die is beveiligd tegen ongeoorloofd vertrek.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.34 Gesteld, noch gebleken is dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met de Vreemdelingenwet 2000, dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

zaaknummer: AWB 08 / 27837 (voorlopige voorziening)
AWB 08 / 27836 (beroep)
AWB 08 / 27838 (vrijheidsontneming)

8

- 2.35 De rechtbank zal het beroep dan ook ongegrond verklaren.
- 2.36 De rechtbank zal het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding afwijzen, omdat zij de opheffing van de vrijheidsontnemende maatregel niet zal bevelen.
- 2.37 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte kosten.

3. Bestissing

De voorzieningenrechter:

- 3.1 verklaart het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ongegrond;
- 3.2 wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af.

De rechtbank:

- 3.3 verklaart het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel ongegrond;
- 3.4 wijst het verzoek tot het toekennen van schadevergoeding af.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.I. de Vreese-Rood, rechter, tevens voorzieningenrechter, en op 19 augustus 2008 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van A.J. Vervoordeldonk, griffier.

Afschrift verzonden op : 20 AUG. 2008

Coll: SC

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak, voor zover deze het beroep tegen het besluit tot afwijzing van de asielaanvraag, het beroep tegen de vrijheidsontnemende maatregel en het verzoek om toekenning van schadevergoeding betreft, hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen een week na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak. Tegen deze uitspraak staat, voor zover deze de voorlopige voorziening betreft, geen hoger beroep open.

Voor besluitend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

A

Hamerslag & van Haren

Advocaten

PER FAX: 070 3651380
Aan de RAAD VAN STATE
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA 'S-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
25 AUG 2008	
ZAAKNR.	200806554/1/02
AAN:	V3200806554/1/02
BEHANDELD: DD:	PAR:

mr R.J. Hamerslag
mr F.L.M. van Haren
mr S.D. Lugt
mr A.C.M. Nederveen
mr I.J.M. Oomen
mr A.M.J.M. Louwerse
mr K.E. Geertsema
mr N.C. Blomjous
mr S. Wierink

in samenwerking met
mr H.M. Brink

uw referentie: nieuwe zaak
onze referentie: 020266 RH/sd
inzake: / Immigratie- en Naturalisatiedienst

AC + Vrijheidsontneming

Amsterdam, 25 augustus 2008

Hoger Beroep in Vreemdelingenzaken

Hierbij verklaar ik, R.J. Hamerslag, advocaat te Amsterdam, dat ik door appellant bepaaldelijk ben gevolmachtigd tot het instellen van het hoger beroep tegen de beslissing van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Haarlem van 19 augustus 2008, AWB 08 / 27836, met het recht van substitutie bij het optreden in rechte.

Appellant en belanghebbende is _____ geboren op _____ Turkse nationaliteit, IND-nummer 0807-27-1010, V-nummer: _____ verblijvende te AC Schiphol, doch expliciet woonplaats kiezende aan het Damrak nr. 89-1 te Amsterdam (1012 LP), ten kantore van R.J. Hamerslag.

Voor wat betreft de griffierechten wijs ik u er uitdrukkelijk op dat ons kantoor een rekening-courantovereenkomst gesloten heeft met uw afdeling.

Appellant beschouwt de stukken en stellingen zoals overgelegd en ingebracht in de beroepsprocedure als opgenomen en ingelast in de onderhavige procedure.

De navolgende grieven worden aangevoerd:

Grief 1:

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij dat doet in r.o. 2.18:

"Verweerder heeft art. 31, tweede lid onder f, Vreemdelingenwet aan verzoeker kunnen tegenwerpen."

Toelichting:

Deze overweging kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering.

Appellant verwijst daarvoor naar r.o. 2.16. Het is evident dat de Staatssecretaris heeft gecontroleerd of de vingerafdrukken van appellant bekend waren.

Dit bleek het geval te zijn. Appellant heeft in 2005 toelating als vluchteling in Frankrijk gevraagd. Hij heeft toen de naam _____ gebruikt. Dit is zijn eigen naam.

In het nader gemoord verklaart hij dat hij opnieuw op weg was naar Frankrijk en dat hij toen hij op Schiphol werd aangehouden, bij hem de nufus van zijn broer is aangetroffen. Teneinde Turkije veilig te kunnen verlaten had hij de nufus van _____ bij zich.

Hangende de procedure heeft appellant contact opgenomen met de familie in Turkije, die er voor gezorgd heeft dat per fax kopieën van zijn eigen nufus werden toegezonden naar zijn gemachtigde: hieruit bleek dat deze stond op naam van _____

Ter zitting heeft appellant zich beroepen op art. 83 Vreemdelingenwet en de originele nufus in de procedure ingebracht.

Appellant heeft tijdens de rechtbankprocedure naar voren gebracht dat hij voldoende heeft meegewerkt aan het vaststellen van zijn nationaliteit en identiteit.

Het ligt voor de hand dat wanneer de Staatssecretaris van Justitie informatie inwint over de vingerafdrukken van een asielzoeker, er tegelijkertijd inlichtingen kunnen worden ingewonnen betreffende het daaraan gehechte dossier. Een dergelijke actie is voor een asielzoeker niet mogelijk, terwijl op grond van het interstatelijke vertrouwensbeginsel deze informatie snel op tafel kan komen.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Door te weigeren over dit onderwerp contact op te nemen met de Franse autoriteiten heeft de Staatssecretaris gehandeld in strijd met art. 4 lid 1 tot en met 5 van de Definitierichtlijn Asiel 2004/83/EG. Op grond van art. 4 lid 5 onder a heeft de Staatssecretaris ten onrechte niet zorgvuldig onderzocht of verzoeker daadwerkelijk en oprecht inspanning heeft geleverd om zijn verzoek te staven.

Het zelfde geldt voor de omstandigheden genoemd onder b, c, de en e van art. 4 lid 5 Definitierichtlijn.

Het is onbegrijpelijk dat de Staatssecretaris wel vingerafdrukken kan onderzoeken en vervolgens weigert de beide asioldossiers met elkaar te vergelijken. Het is evident dat appellant hierdoor ernstige schade kan oplopen.

Onder deze omstandigheden is het ook opvallend dat de rechtbank ten onrechte weigert te constateren dat de Staatssecretaris van Justitie zondermeer uit kan gaan van de duidelijkheid betreffende de reisroute en het vaststaan van de identiteit en nationaliteit van appellant. De reisroute staat immers vast.

Onder deze omstandigheden had de rechtbank moeten constateren dat verweerder ten onrechte art. 31 tweede lid onder f Vreemdelingenwet aan appellant heeft tegengeworpen.

Grief 2:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij dat doet in r.o. 2.20. Namelijk:

"Op grond hiervan is de voorzieningenrechter van oordeel dat verweerder in redelijkheid heeft kunnen concluderen dat het relaas van verzoeker positieve overtuigingskracht ontbeert."

Toelichting:

Deze rechtsoverweging kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering. Integendeel.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Afgezien van het feit dat de zwaarwegendheidstoets hier had moeten worden toegepast, etaleert de voorzieningenrechter ook een zekere partijdigheid door de subjectieve elementen van het betoog van verweerder waarin de suggestie lag dat appellant om "economische" motieven zou zijn gevlucht tot de hare te maken.

Appellant heeft heel duidelijk aangegeven dat de Franse procedure noch opvang noch financiële ondersteuning kent en dat zijn verklaring dienaangaande in deze context moet worden beoordeeld.

Grief 3:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij dat doet in r.o. 2.22.

Toelichting:

Deze overweging is onbegrijpelijk en kan bovendien niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering.

Immers de Staatssecretaris heeft zoals momenteel te doen gebruikelijk ter zitting meegedeeld geen standpunt in te nemen in de vraag of er sprake is van een binnenlands gewapend conflict in Turkije.

Ondanks het feit dat appellant reeds in zijn zienswijze en ook in de beroepsgronden een beroep heeft gedaan op art. 15 aanhef en onder c van de Definitierichtlijn, heeft de Staatssecretaris hierin geen standpunt ingenomen.

In r.o. 2.22 staat dat de Staatssecretaris verwijst naar een uitspraak van uw Afdeling van 28 maart 2008 (LJN: BDO 604). Een en ander moet op een misverstand berusten omdat de Afdeling een dergelijke uitspraak niet heeft gedaan. Bedoeld wordt wellicht de uitspraak van de nevenzittingsplaats Amsterdam van die datum met zelfde registratienummer.

Hamerslag & van Haren

Advocaten

Ter zitting heeft appellant het standpunt ingenomen dat door te verwijzen naar een uitspraak de Staatssecretaris een tardief beroep doet op het feit dat er geen sprake zou zijn van een binnenlands gewapend conflict in Turkije. Appellant heeft daartegen bezwaar gemaakt nu hij ter zitting werd geconfronteerd met een gewijzigde opstelling van de Staatssecretaris.

Appellant heeft gevraagd alsnog in de gelegenheid te worden gesteld om alsnog op deze nieuwe stelling van de Staatssecretaris te kunnen reageren. Ten onrechte is de rechtbank aan dit verzoek voorbijgegaan.

De stelling van de rechtbank in r.o. 2.22 dat appellant zijn beroep op de Definitierichtlijn niet aannemelijk heeft gemaakt kan dus niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek.

Grief 4:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij dat doet in r.o. 2.28:

"Het betoog van verzoeker dat er in Turkije sprake is van een binnenlands gewapend conflict faalt dan ook."

Toelichting:

Deze rechtsoverweging kan evenmin worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering.

Deze grief beslaat de rechtsoverwegingen 2.23, 2.24, 2.25, 2.26, 2.27 en 2.28.

De rechtbank baseert haar oordeel op de uitspraak van uw Afdeling van 20 juli 2007 (JV 2007, 442) welke uitspraak erop neer komt dat alvorens te beoordelen of er sprake is van een terecht beroep op art. 15 c Definitierichtlijn vast zal dienen te staan dat er sprake is van een gewapend conflict.

Appellant heeft van meet af aan de stelling ingenomen dat hiervan sprake is. De Staatssecretaris heeft eerst ter zitting het standpunt ingenomen dat zulks niet het geval is.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Appellant is daardoor verrast en is niet in de gelegenheid gesteld daarop nader te reageren zoals hij heeft verzocht.

In r.o. 2.25 wordt de stelling van appellant weergegeven. Niet alleen is er sprake van een binnenlands gewapend conflict tussen de Turkse staat en de PKK, maar er worden regelmatig acties uitgevoerd. Zowel van de zijde van de PKK guerrillastrijders als van de zijde van de Turkse overheid. Het is evident dat deze operaties alleen maar toenemen, aanhoudend en gewelddadig van aard zijn. Zulks blijkt ook uit het feit dat de streek bezaaid ligt met landmijnen.

Onder die omstandigheden is er geen plaats voor een suggestie dat er slechts sprake zou zijn van ongeregeldheden en spanningen zoals rellen etc. Daar komt nog bij dat er grote spanningen bestaan tussen Iraaks Koerdistan en de Turkse overheid in verband met de strijd om Kirkuk.

Niet alleen oliebelangen spelen daar een rol maar ook het feit dat er rondom Kirkuk vele Turkmenen woonachtig zijn.

Appellant is niet in de gelegenheid gesteld te reageren op het ter zitting gedane beroep van de nevenzittingsplaats Amsterdam van 28 maart 2008 (LJN: BDO 604) waarbij deze nevenzittingsplaats tot het standpunt kwam dat er geen sprake zou zijn van een binnenlands gewapend conflict in Turkije.

Zich beroepende op de uitspraak van het EHRM van 11 januari 2007 inzake Salah Sheekh, wijst appellant erop dat de informatie die bekend was bij de nevenzittingsplaats Amsterdam inmiddels achterhaald is door het nieuwste ambtsbericht van het ministerie van Buitenlandse Zaken van april 2008 waarop tijdens de zitting door appellant wel een beroep is gedaan. Er is immers ter zitting wel degelijk een beroep gedaan op het jongste ambtsbericht.

Op pagina 28 staat ondermeer:

"De algemene veiligheidssituatie in Zuid-Oost Turkije is in de verslagperiode vanwege de toegenomen intensiteit van de confrontaties tussen de PKK en de Turkse strijdkrachten verder verslechterd. Daarbij zijn zoals ook in de voorgaande jaren doden en gewonden gevallen, zowel aan de kant van de strijdkrachten als aan de kant van de PKK."

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Een dergelijke situatie kan niet vallen onder de beschrijving 'relletjes'.

Verwezen zij ook naar pagina 29 van dit ambtsbericht, derde alinea, waarbij gesproken wordt over evacuatie.

Hetzelfde geldt voor landmijnen, pagina 29 laatste alinea. Zie daarvoor ook het kopje 'Koerden' op pagina 63, punt 3.4.1.

Het is evident dat de rechtbank zich te zeer heeft laten leiden door de uitspraak van de nevenzittingsplaats Amsterdam, waartegen overigens geen hoger beroep is ingesteld, en voorbijgegaan is aan de nieuwe informatie zoals vervat in het ambtsbericht van april 2008 en andere betrouwbare bronnen.

Er is dus sprake van een schending van art. 3:2 Awb door de rechtbank.

Onder deze omstandigheden kan niet langer worden volgehouden dat appellant niet aanmerkelijk heeft gemaakt dat er sprake is van een binnenlands gewapend conflict in Turkije en dat hij daardoor ernstige schade kan lijden.

Appellant verwijst voorts nog naar een zaak die bij uw Afdeling aanhangig is (200703608/1/V2) waaruit mede blijkt dat de rechtbank slechts lippendienst heeft verleend aan uw uitspraak van 20 juli 2007 (JV 2007/442). Appellant merkt ten aanzien hiervan op dat hij van mening is dat het wel degelijk iets uitmaakt of het begrip binnenlands gewapend conflict wordt beoordeeld aan de hand van art. 8 (2) (d en f) van het Statuut van Rome of aan de hand van art. 1 A en 1 B van het aanvullend protocol bij art. 3 van de Conventies van Genève. In het Statuut van Rome is er immers meer oog voor de protectie van burgers terwijl er inmiddels ook een aanzienlijke beweging is te constateren, waarin veel EU -landen neigen naar het aanhangen van het Statuut van Rome – teneinde uniformiteit in het asielvraagstuk te bewerkstelligen.

Voor appelland maakt dit wel degelijk wat uit omdat hij als burger een grotere bescherming zou dienen te genieten op grond van het Statuut van Rome tegen het binnenlands gewapend conflict.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Niet alleen is hij afkomstig uit de streek waar het gewapend conflict zich in alle hevigheid afspeelt, maar daarnaast is hij ook Koerd zodat deze omstandigheid hem elders in Turkije ook kan treffen. Er zou dus wel degelijk sprake van 'indiscriminate violence' kunnen zijn.

Onder deze omstandigheden kan niet worden volgehouden dat het onderzoek door de Staatssecretaris van Justitie naar het al dan niet bestaan van een binnenlands gewapend conflict en het constateren daarvan door de rechtbank, niet kan worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek. De zaak van appelland dreigt dus anders te worden behandeld dan bijvoorbeeld die zaken die inmiddels bij uw Afdeling dienen (200703606/200703608)

Onder deze omstandigheden had het beroep gegrond verklaard dienen te worden.

Grief 5:

Ten onrechte overweegt de rechtbank zoals zij doet in 2.35:

"De rechtbank zal het beroep tegen de toegepaste maatregel van art. 6 Vreemdelingenwet ongegrond verklaren."

Toelichting:

Ook deze overweging kan niet worden gedragen door het daaraan ten grondslag liggend onderzoek noch door de daaraan ten grondslag liggende motivering.

Gezien de hiervoor geschetste omstandigheden dat de rechtbank verzuimd heeft op goede gronden te beoordelen of appelland tot op zekere hoogte aannemelijk heeft gemaakt zich in een vluchtsituatie te bevinden dan wel te constateren of er sprake is van een situatie als bedoeld in art. 15 c Definitierichtlijn is de maatregel ten onrechte opgelegd.

De nationaliteit van appelland staat immers niet ter discussie!

Op grond van het bovenstaande dient de maatregel te worden opgeheven en dient appelland schadeloos te worden gesteld voor de ondergane detentie.

Hamerslag & van Haren
Advocaten

Dit hoger beroep is in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling en de rechtsbescherming.

Het is om deze redenen dat appellant u vraagt het hoger beroep gegrond te verklaren, het beroep gegrond te verklaren en de Staatssecretaris op te dragen aan de hand van een nieuw onderzoek daadwerkelijk uit te zoeken of er sprake is van een binnenlands gewapend conflict in Turkije of niet.

Gemachtigde,

R.J. Hamerslag